

Маладаптационно поведение при децата със СПВ, синдром на Даун и синдром на неспецифично умствено изоставане

Елизабет М. Дикенс и Кони Касари
Калифорнийски университет, Лос Анджелис
Невропсихиатричен Институт и Висш Образователен Институт

Въпреки че някои генетични синдроми на умствено изоставане имат добре изразени поведенчески характеристики, сравнителните изследвания все още не са установили относителната уникалност на тези т.н. фенотипове. По този начин остава неясно до каква степен поведенческите проблеми, наблюдавани при хора със СПВ са по-скоро общи, отколкото уникални. Това изследване сравнява маладаптационните поведенчески проблеми на 43 деца със СПВ на възраст от 4 до 19 г. с 43 деца със Синдрома на Даун и 43 деца със Синдрома на неспецифично умствено изоставане. Както е установено от Child Behavior Checklist (Achenbach, 1991), някои проблеми са силно изразени и при трите групи като: гневни изблици, инатливост, затруднения с концентрацията на вниманието. Като цяло групата на децата със СПВ показва значително по-чести, упорити и общи поведенчески екстровеъртни и интровертни проблеми. Допълнително 72% от децата със Синдрома на Прадер-Вили са клинично значимо повишени. Процентът на клинично обезпокоителните точки беше по-висок от процента при децата със Синдрома на Даун (23%) и неспецифичното умствено изоставане (39%). Дванадесете поведенчески характеристики, изброени по-долу, са сигнификантно повишени при младежите със Синдрома на Прадер-Вили в сравнение с останалите две сравнителни групи.

Значими поведенчески проблеми при СПВ, отнесени към двете контролни групи

	Синдром на Прадер-Вили	Синдром на Даун	Синдром на неспецифично умствено изоставане
Следи от разчесване по кожата	95%	20%	26%
Повишена склонност към водене на спор	95%	65%	63%
Понижена активност	91%	35%	28%
Натрапливи идеи	88%	46%	36%
Преуморяване	84%	25%	23%
Повишен апетит	80%	27%	21%

Бъбривост	74%	35%	46%
Повишена сънливост	74%	11%	9%
Затлъстяване	72%	30%	16%
Раздразнителност	72%	28%	32%
Компулсивни разстройства	68%	32%	37%
Кражби в къщи	58%	6%	9%

Анализите на дискриминантната функция показват, че седем поведенчески отклонения заемат основно място в групата на СПВ с 91% точност. Това са: следите от разчесване по кожата, лесната преумора, натрапчивите идеи, бърбенето, понижената активност, импулсивността и говорните затруднения.

Само 3 от 86 деца в сравнителните групи са били погрешно класифицирани към групата на СПВ. Тези анализи показват съществуването на отчетлив поведенчески фенотип у децата със СПВ. Въпреки че и при синдрома на Даун са налице обещаващи кандидати за формулиране на поведенчески фенотип, при СПВ фенотипът е много по-отчетлив.

Материалът е любезно предоставен от Международната асоциация на пациентите с Прадер-Вили синдром и е преведен на български от сътрудниците на Клиниката по детска ендокринология във Варна!